

Arrest

nr. 72 360 van 21 december 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 17 juni 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 29 april 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 november 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. SPINN, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 9 april 2009 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Hij legde geen identiteitsdocumenten voor. Op 5 mei 2009 werd het asieldossier van verzoeker overgemaakt aan de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Bij beslissing van 10 november 2010 weigerde de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker. Op 9 december 2010 diende verzoeker een schorsend beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 56.191 van 17 februari 2011 werd de beslissing van de Commissaris—Generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen

bevestigd. In uitvoering van dit arrest, werd op 28 februari 2011 aan verzoeker een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten- asielzoeker (bijlage 13 quinquies). Tegen deze beslissing diende verzoeker op 24 maart 2011 een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (rolnummer 69.042). Verzoeker diende inmiddels op 18 maart 2010 een eerste aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 9 februari 2011 verleende de ambtenaar-geneesheer een advies. Op 23 februari 2011 werd de aanvraag ontvankelijk doch ongegrond werd bevonden. Tegen deze beslissing diende verzoeker op 25 maart 2011 een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (rolnummer 69.046). Verzoeker diende vervolgens op 22 maart 2011 een tweede aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De aanvraag werd op 29 april 2011 onontvankelijk verklaard. Dit is de thans bestreden beslissing:

“Betrokkene legt bij zijn aanvraag een rijbewijs voor. Dit rijbewijs vermeldt niet de nationaliteit van betrokkene. Uit art 9ter vloeit voort dat het identiteitsdocument of bewijselement waarmee men de nationaliteit van betrokkene wenst aan te tonen, de nationaliteit van betrokkene dient te bevatten. Aldus ontbreekt een van de constitutieve elementen van de identiteit. Verder legt betrokkene een attest van immatriculatie voor. Het attest van immatriculatie draagt de vermelding “dit attest is geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs”. Betrokkene toont in zijn aanvraag evenmin aan vrijgesteld te zijn van de verplichting om zijn identiteit aan te tonen. Bijgevolg is de aanvraag onontvankelijk.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Enig middel ontnomen uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivatie van de administratieve akten en van het artikel 3 van de Europese Conventie van de Rechten van de Mens. Aangezien dat de betwistbare beslissing die het onontvankelijk verzoek zegt, als volgt wordt gemotiveerd: (...) Aangezien de betwiste beslissing zeggende dat de aanvraag niet ontvankelijk is wegens het motief dat zijn rijbewijs niet het mogelijk maakt om de nationaliteit van de betrokkene vast te stellen; Dat deze beslissing onvoldoende werd gemotiveerd; Aangezien dat het artikel 9ter § 1 van de wet van 15.12.1980 bepaalt: (...) Dat het rijbewijs als een identiteitsdocument moet beschouwd worden; Dat zelfs als de nationaliteit niet wordt vermeld, alle andere voorwaarden van 9ter §2 worden vervuld; Dat het begrip nationaliteit als zijnde “de verbinding tussen een persoon en een bepaald land” moeten begrepen worden. Dat in ieder geval de aanvraag ten opzichte van een verwijzingsland moet onderzocht worden; Dat het zeker ervan is dat dit verwijzingsland Armenië is aangezien hij eruit is ontstaan en dat hij daar heeft geleefd; Aangezien dat de betwiste beslissing zich niet geuit heeft over de medische elementen die haar ter appreciatie voorgelegd werden; Dat ze geen rekening houdt met de bijzondere situatie van de verzoeker de welke aangepaste zorgen vereist; Dat het certificaat en de medische rapporten door de verzoeker voorgelegd duidelijk de pathologie aangeven waaraan de verzoeker lijdt alsook de nodige aangepaste behandeling; Dat in dit huidig geval een terugkeer naar het land van oorsprong slechts zijn gezondheidstoestand kan verergeren gezien hij niet correct en adequaat verzorgd kan worden;”

2.2. Verzoeker werpt op dat zijn rijbewijs wel degelijk als identiteitsdocument beschouwd moet worden en dat hij in ieder geval afkomstig is uit Armenië. Verzoeker stelt voorts dat er geen rekening werd gehouden met zijn bijzondere medische situatie en dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst.

Artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 bepalen dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende” zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motief op grond waarvan de beslissing is genomen wordt aangegeven. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht

Verzoeker diende op 23 maart 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag diende bijgevolg onderzocht te worden in het licht van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, zoals gewijzigd door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (in werking getreden op 10 januari 2011) en het KB van 24 januari 2011 (in werking getreden op 29 januari 2011) tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België. De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.”

Uit de lezing van bovenstaand artikel blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris een aanvraag onontvankelijk kan verklaren in onderstaande hypothesen:

- indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;
- indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;
- indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;
- in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

De bepaling in artikel 9ter, § 3, 2° van de vreemdelingenwet laat geen appreciatieruimte over aan de verwerende partij. Het is niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij besluit dat verzoeker zijn identiteit niet aantoont conform voornoemd artikel, omdat een rijbewijs de nationaliteit niet bevat en er aldus een van de constitutieve elementen van de identiteit ontbreekt, dat een attest van immatriculatie geen identiteitsbewijs noch nationaliteitsbewijs is en dat verzoeker ook niet aantoont vrijgesteld te zijn van de verplichting om zijn identiteit aan te tonen.

Verzoeker slaagt er met zijn ongestaafde bewering dat het rijbewijs wel aanvaard moet worden als identiteitsbewijs niet in aan te tonen dat de bestreden beslissing niet op correcte wijze is genomen, rekening houdende met de door hem overgemaakte documenten.

Verzoeker maakt geen schending van artikel 3 EVRM aannemelijk. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 E.V.R.M. Een eventualiteit dat artikel 3 E.V.R.M. kan worden geschonden volstaat op zich niet (R.v.St., nr. 105.233 van 27 maart 2002; R.v.St., nr. 105.262 van 28 maart 2002; R.v.St., nr. 104.674 van 14 maart 2002; R.v.St., nr. 120.961 van 25 juni 2003; R.v.St., nr. 123.977 van 8 oktober 2003).

Verzoeker toont een dergelijke schending niet aan, temeer er in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt aangegeven dat hij in iedere hypothese eventuele medische elementen kan doen gelden in het kader van een vraag tot verlenging van de termijn van zijn bevel om het grondgebied te verlaten.

Het enige middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC